

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узп 589/2012
31.01.2013. година
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Снежане Живковић, председника већа, Вере Пешић и Олге Ђуричић, чланова већа, са саветником суда Радојком Маринковић, као записничарем, решавајући о захтеву В.М.Б. из К., који је поднет преко пуномоћника П.П.М., адвоката из К., за преиспитивање судске одлуке – пресуде Управног суда, Одељење у Крагујевцу I-1 У 23718/10 од 15.11.2012. године, у предмету инспекцијске мере - рушење оgrade, у нејавној седници већа одржаној дана 31.01.2013. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

Захтев се ОДБАЦУЈЕ.

О б р а з л о ж е њ е

Подносилац захтева предлаже преиспитивање става II диспозитива пресуде Управног суда I-1 У 23718/10 од 15.11.2012. године, којим је одбијен захтев тужиоца В.Б. из К. и заинтересованог лица М.З., из К., за накнаду трошкова управног спора. Захтев је поднет због повреде правила поступка, са предлогом да Врховни касациони суд уважи захтев и укине или преиначи побијану судску одлуку.

У поступку претходног испитивања поднетог захтева Врховни касациони суд је нашао да је захтев недозвољен.

Према члану 3. у вези члана 8. став 1. Закона о управним споровима ("Сл. гласник РС" 111/09), Управни суд у управном спору одлучује о законитости коначних управних аката и коначних појединачних аката којима се решава о праву, обавези или на закону заснованом интересу, осим оних у погледу којих је у одређеном случају предвиђена другачија судска заштита као и о законитости других коначних појединачних аката када је то законом предвиђено.

Одредбом члана 49. став 1. Закона о управним споровима, је прописано да против правноснажне одлуке Управног суда странка и надлежни јавни тужилац могу да поднесу Врховном касационом суду захтев за преиспитивање судске одлуке. Чланом 49. став 2. истог закона је прописано да захтев може да се поднесе када је то законом предвиђено, у случајевима када је суд одлучивао у пуној јурисдикцији и у стварима у којима је у управном поступку била искључена жалба, а ставом 3. истог члана закона је прописано да захтев може да се поднесе због повреде закона, другог прописа или општег акта или повреде правила поступка која је могла бити од утицаја на решење ствари.

Поднетим захтевом подносилац побија изричито став II побијане пресуде Управног суда, којим је одбијен његов захтев за накнаду трошкова управног спора. Према томе, ставом другим диспозитива побијане пресуде Управни суд није одлучио о предмету управног спора у смислу члана 3. Закона о управним споровима. Стога побијана одлука не представља правноснажну одлуку Управног суда из члана 49. ст. 1. и 2. Закона о управним споровима, чије преиспитивање странка може тражити пред Врховним касационим судом подношењем захтева за преиспитивање судске одлуке, као ванредног правног средства.

Са изнетих разлога, а на основу члана 53. став 1. Закона о управним споровима, којим је прописано да ће Врховни касациони суд недозвољен захтев за преиспитивање судске одлуке одбацити решењем, одлучено је као у диспозитиву овог решења.

РЕШЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ

дана 31.01.2013. године, Узп 589/2012

Записничар,

Радојка Маринковић,с.р.

Председник већа - судија,

Снежана Живковић,с.р.

